

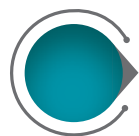
تشدید این مشکل سرزنش می‌کند. نسلی از کودکان که با هدست‌های واقعیت مجازی خو گرفته‌اند کمکی به این امر نمی‌کند و این علاوه بر مشکل جنبش مبارزه با کار زیاد است که در بین جوانانی که به دنبال بیرون رفتن از رقابت بی‌امان شرکت‌ها هستند، مورد توجه قرار گرفته است. با وجود اطمینان نداشتن، شرکت‌ها و سرمایه‌گذاران از سرمایه‌گذاری و آماده‌سازی برای چیزی که می‌تواند متاورس بزرگ بعدی باشد، خودداری نمی‌کنند. تعداد درخواست‌ها برای علائم تجاری مرتبط با متاورس در سه ماه پس از اعمال تغییر زاکربرگ سه برابر شد و به بیش از ۸۵۰۰ درخواست در چین رسید.

تنسنت آماده می‌شود

تنسنت نیز در حال آماده‌سازی است. مارتین لائو، مسئول آن گفته است که این شرکت به لطف بازی‌های عظیم و اعتبار رسانه‌های اجتماعی، فناوری و دانش لازم برای ساخت متاورس را دارد. ناشر محلی چینی برای پلتفرم بازی به کاربران اجازه می‌دهد جهان‌های مجازی ایجاد کنند و از نظر بسیاری به عنوان یک تکرار اولیه قابل اجرا از متاورس آینده در نظر گرفته می‌شود. در تنسنت، مدیران پیش‌بینی می‌کنند صنعت حداقل به پنج سال دیگر نیاز دارد تا به نقطه‌ای برسد که مردم فناوری را از خود بدانند. آن‌قدرها هم دور نیست. با این حال، مفهوم دیگری در افق وجود دارد: وب ۳ اینترنت که با ایجاد سرویس‌ها روی بلاکچین یا مدیریت و دسترسی به شبکه‌های توزیع شده همتا به همتا، به مبدا غیرمتمرکز خود بازبایی می‌شود. شرکت‌های عصر وب ۲ تیم‌هایی را به صورت داخلی اعزام می‌کنند تا نسخه‌های خود از وب ۳ را توسعه دهند و چنین خدماتی را در پلتفرم خود برای مرتبط ماندن ادغام کنند. تنسنت نیز از این قاعده مستثنا نیست، زیرا روش‌های توفان فکری برای ترسیم طرحی در چشم‌انداز اینترنت آینده را دارد اما با محدودیت‌های منحصر به فردی مواجه است.

بدبین‌ها چه می‌گویند؟

نسخه ایده آل وب ۳ بر پایه و اساس آزادی فرد در برابر اقتدار خودسرانه است. وعده‌های وب ۳ به اندازه کافی فریبنده هستند، به طوری که شرکت‌ها و سرمایه‌گذاران خطرپذیر در حال حاضر به این فضا هجوم می‌آورند و الگوهای رفتاری ایجاد می‌کنند که این مفهوم را تا حدودی بی‌شکل کرده است. بدبینان استدلال می‌کنند این به طرز طعنه آمیزی مفهوم وب ۳ را منحرف می‌کند، زیرا آنها معتقدند این کار ایل بعدی را به ارمغان می‌آورد که همان تثبیت سلطه شرکتی در قلمرویی است که قرار بود از شرکت‌های کوچک حمایت شود. جک دورسی، مدیرعامل سابق توییتر، به یکی از بزرگ‌ترین منتقدان تبدیل شده است و استدلال می‌کند این دیوانگی کنونی به دور از دموکراسی‌سازی وب، ابزار دیگری برای سرمایه‌گذاران خطرپذیر است. ایلان ماسک گفته است این فقط یک تبلیغات است.

برخی انتخاب‌های

پونی، سرخ‌هایی

از تفکر او برای

آینده یا حداقل یک

موضع برای مصرف

عمومی و حاکمان

سیاسی‌اش

ارائه می‌کند

تنسنت؛ غولی که باید تعظیم کند

متاورس چینی چطور به وجود خواهد آمد؟

مهدی آریایی‌نژاد

پژوهشگر حوزه فناوری اطلاعات

جهش غول‌های امروزی که بر صنعت موبایل تسلط یافته‌اند.

زمانی که مارک زاکربرگ در اکتبر ۲۰۲۱ اعلام کرد فیسبوک در حال تغییر نام خود به پلتفرم متاست، این خبر فراتر از دره سیلیکون سروصدا به پا کرد. یک‌شبه، این موضوع در چین نیز به بحث تبدیل شد و بحث‌های شدیدی را بین بنیانگذاران، سرمایه‌گذاران و شرکت‌های‌شان برانگیخت. جای تعجب نیست که ایده متاورس، جامعه فناوری چین را به وجد آورد. هر چند سال یک بار موضوعی فراگیر ظهور می‌کند که استعداد و سرمایه را جلب خود می‌کند. توانایی سوار شدن بر چنین امواجی یا بهتر، دیکته کردن و شکل دادن به آنها، معادل کسب قدرت و ثروت است. متاورس نوید یک جهان کامل را برای کاوش و تسخیر فراتر از گوشی‌های هوشمند می‌دهد و فرصتی است برای جهش غول‌های امروزی که بر صنعت موبایل تسلط یافته‌اند.

Snow Crash ظاهر شد که دنیایی را به تصویر می‌کشید که تحت‌تاثیر تورم شدید قرار گرفته بود. استفسنسون جهانی مبتنی بر سرمایه داری را متصور بود و مانند تمام ادبیات مشابه، داستان با لحن‌های قوی ضد استبداد پیش می‌رود. با فرض این‌که دولت چین شایستگی این فناوری را می‌بیند، متاورس در آینده می‌تواند به دو بخش تقسیم شود: چین و بقیه جهان. همانند اینترنت، دومین اقتصاد بزرگ جهان احتمالا از کاربران خود در برابر بقیه متاورس جهانی محافظت می‌کند.

این‌که صنعت اینترنت چین امروز به اندازه خود بزرگ شده، تا حدی به این دلیل است که دولت آن را در حالی که پشت دیوار پنهان می‌کرد، مانع زیادی پیش روی آن در داخل کشور قرار نداد. این کشور بیشتر مشغول کنترل گاز، نفت، مخابرات، امور مالی و رسانه‌های سنتی بود. سرمایه‌ها و کارآفرینان محلی تقریباً بدون مانع، فرصت‌هایی را در چین کمونیستی یافتند تا فرمولی را ابداع کنند که سرمایه و فناوری جهانی با بیشترین جمعیت جهان تلفیق شود.

داستان متفاوت متاورس

متاورس، داستان متفاوتی خواهد بود. در حالی که به نظر می‌رسد مقامات دولتی در شهرهایی مانند شانگهای از این مفهوم استقبال می‌کنند و قصد خود را برای تشویق به کارگیری آن در خدمات عمومی، سرگرمی‌های اجتماعی، بازی‌ها و تولید اعلام می‌کنند، دیگران به مراتب کمتر به دنبال آن هستند. رن زپینگ، اقتصاددان چینی به خطرات متاورس اشاره و آن را متهم کرد که به طور بالقوه باعث کاهش ازدواج و نرخ زاد و ولد می‌شود. منطق این است که اگر مردم بیش از حد مشغول سرگرم کردن خود در دنیای مجازی باشند، نیازی به جست‌وجوی ارتباط در واقعیت ندارند. حتی مسائلی که ذاتاً غیرسیاسی هستند، مانند سیاست‌های بهداشتی می‌توانند باعث کاهش فشارها شوند. چین در حال حاضر در حال مبارزه با یک معضل در بین جوانان خود است و شرکت‌های بازی مانند تنسنت را به دلیل

در فناوری، راه‌های سرمایه‌گذاری تنها در عرض چند سال از رسانه‌های اجتماعی و بازی‌های مبتنی بر دستکاپ تا پیام‌های موبایلی و خدمات آنلاین به آنلاین و اکنون متاورس تکامل یافته است. پونی هاچنگ، رئیس و یکی از بنیانگذاران شرکت فناوری چینی هلدینگ تنسنت، همیشه یک قدم جلوتر بوده است.

پونی با فرماندهی یک امپراتوری سرگرمی و رسانه‌های اجتماعی که از نظر وسعت با متا رقابت می‌کند، در واقع چند ماه قبل از این‌که زاکربرگ تغییر نام شرکتش را اعلام کند، به طور عمومی چشم‌اندازی برای ساخت چیزی بسیار شبیه متاورس ارائه کرد. پونی آن را اینترنت کوان ژن نامید که به معنای اینترنت کاملاً واقعی است. این مفهوم، در حالی که به‌طور مبهم تعریف شده است، استفاده از وب برای ادغام تولید و کار را در برمی‌گیرد و با بسیاری از جنبه‌های دیدگاه بنیانگذار فیسبوک همپوشانی دارد اما این تکرار می‌تواند بسیار متفاوت از متاورس باشد، زیرا از روز اول زیر نظر پکن متولد خواهد شد.

خلق یک واژه

متاورس برای اولین بار به عنوان یک کلمه در رمان نیل استفسنسون در سال ۱۹۹۲ به نام

برای حزب، داشتن یک شرکت قدرتمند دانا و

در عین حال مطیع که بر

همه چیز حکمرانی کند

بسیار دلخواه‌تر از بازی

کردن بانبروهای بالقوه

مخرب است